

תה"ג 23482/03/17 - הרי מאיר מימון עמר נגד היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 23482-03-17 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)
בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מבקש על ידי עו"ד בני כץ הרי מאיר מימון עמר (עציר)
נגד
המשיב על ידי עו"ד אבי קרוננברג היועץ המשפטי לממשלה

החלטה

לפניי בקשה לקבלת חומרי חקירה ורשימת חומרי חקירה בתיק ההסגרה Case1: 16-cr-00163 ובפל"א 472162/2016 (יאח"ה) על פי תקנה 8 לתקנות ההסגרה (סדרי דין וכללי ראיות בעתירות), תשל"א-1970 (להלן **תקנות ההסגרה**), המוגשת במסגרת עתירה להכרזת המבקש הרי מאיר מימון עמר (להלן **המבקש**) בר הסגרה לארה"ב.

רקע עובדתי

- נגד המבקש תלויה ועומדת עתירה להכריז עליו בר הסגרה לארה"ב לפי סעיף 3 לחוק ההסגרה, תשי"ד - 1954 (להלן **חוק ההסגרה**). בקשת ההסגרה מתייחסת לקשירת קשר של המבקש לביצוע הונאה באמצעים אלקטרוניים במהלך השנים 2014-2015, בהם, על פי הנטען, נטל המבקש חלק, ובגין ניתן היה להעמידו לדין בישראל בעבירת קשירת קשר לפשע (קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות) על פי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן **חוק העונשין**) ועבירת קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין.
- המבקש היה אזרח ישראל ותושבה ביום ביצוע העבירות.
- בקצירת האומר אציין כי ביום 15.9.16 הוגש נגד המבקש ושלושה נאשמים נוספים, כתב אישום לבית המשפט המחוזי במחוז קולומביה. מעובדות כתב האישום עולה כי המבקש שהוא אחד מבין ארבעה נאשמים המפורטים בכתב האישום בצוותא עם שותף 7, 10, 14 ואחרים (להלן **החבורה**) הונו חברות אירופאיות, באמצעות סדרת מקרים בהם התחזו בכל פעם לבעל תפקיד בכיר בחברה, לרוב מנכ"ל או יו"ר החברה. כנטען, חברי החבורה יצרו כתובות דוא"ל דומות ואף זהות לכתובות הדוא"ל של אותם בכירים בחברות, תוך שימוש באמצעים טכנולוגיים, ושלחו באמצעותם הודעות דוא"ל לעובדים בדרג ביניים, אשר להם גישה לחשבונות הבנק של החברה. בהודעות הדוא"ל, שנחזו להיות מאת בכירי החברות, התבקשו עובדי דרג הביניים להעביר סכומי כסף גדולים לחשבונות בנק שפורטו בהודעות הדואר האלקטרוני, תוך מצג שווא שלפיו העברת הסכום נדרשת לשם עסקת רכישה של חברה אחרת.

4. לשם המחשה, אם שם החברה היה "market" ושם המתחם (שם אתר האינטרנט או סיומת כתובת הדוא"ל) שלה היה "market.com", רכשו הנאשמים את שם המתחם "rmarket.com" (האות "m" הוחלפה באותיות הצמודות "r" ו-"ח" היוצרות צורה דומה לאות "m") ועל ידי כך ניסו חברי החבורה לגרום לעובדי החברה להאמין שמדובר בהודעת דוא"ל שאכן הגיעה מבכיר בחברה.
5. כדי לבצע את מעשי ההונאה, השתמשו הנאשמים בשירותי רשם שמות מתחם (domain name registrar) בשם Namecheap, הרשום בארה"ב, לשם רכישת שמות מתחם דומים לכתובות הדוא"ל של החברות שאותן הונו, במטרה להטעות את העובדים שאליהם פנו ולגרום להם להאמין שמדובר בפנייה פנימית לגיטימית. הנאשמים אף השתמשו בתוכנת דוא"ל בשם Mozilla thunderbird, המאפשרת לשנות את כתובת הדוא"ל ממנה נשלחה הודעת דוא"ל, באופן שההודעה הראשונה שתישלח לעובד החברה תראה לו כהודעה המגיעה מכתובת הדוא"ל האמיתית של המנהל אליו התחזו הנאשמים.
6. במאמר מוסגר, יצוין כי רשם שמות מתחם הוא גוף המוסמך על ידי ארגון האינטרנט העולמי (ICANN) לנהל רישום של שמות מתחם באינטרנט (שמות אתרי אינטרנט ושרתי דוא"ל). כך, למשל, בישראל הגוף שמנהל ומפקח על שמות מתחם עם סיומת .il הוא איגוד האינטרנט הישראלי שהסמיך רשמי שמות מתחם המספקים שירות רישום שם מתחם לקהל הישראלי.
7. בנוסף, השתמשו חברי החבורה בשרתי דוא"ל אמריקאים מוכרים, דוגמת Comcast ו-Earthlink, לשליחת הודעות הדוא"ל לעובדי החברות, כדי למנוע ממערכות הדואר האלקטרוני של החברות לסנן את ההודעות כ"הודעות זבל" (כפי שהיה קורה אילו היו נשלחות ההודעות משרתים בלתי מוכרים).
8. בהודעות הדוא"ל ששלחו לעובדים בדרגי הביניים ציינו אנשי החבורה, בין היתר, כי מדובר בעסקה סודית ובקשו מהעובד לשמור על חשאיותה. כדי לחזק את מצג השווא כאילו מדובר בעסקה אמיתית, נהגו חלק מאנשי החבורה להתחזות ליועצים ולעורכי דין אשר, לכאורה, מלווים את העסקה הסודית, באמצעות שיגור דוא"ל ומסמכים הנחזים להיות מעורכי דין.
9. באופן המתואר לעיל הצליחה החבורה לקבל במרמה מיליוני אירו מן החברות שנפלו קורבן למעשי התרמית, ולהעבירן אל חשבונות בנק שבשליטת אנשיה, משם הועברו הכספים לחשבונות בנק בסין ובהונג קונג.

טענות הצדדים

10. ב"כ המבקש הדגיש כי בית המשפט הכיר זה מכבר בחשיבות גילוי חומר הראיות למבקש או לסנגורו גם כאשר מדובר בתיק הסגרה. המבקש עיגן את טענותיו בבש"פ 501/09 **היועץ המשפטי לממשלה נ' מאיו** (להלן: **עניין מאיו**), ממנו עולה, כי תקנה 8 לתקנות ההסגרה אינה מצמצמת את היריעה, כך שתקיף לא רק את החומר עליו התבססה המדינה המבקשת את העתירה שהוגשה למדינת ישראל, אלא אף קובעת כי יש לגלות את כל החומר

הנוגע לעתירה, בין זר ובין "מקומי". כך, שלדידו זכאי המבקש לקבל לידי את כל חומר החקירה הנוגע לעתירה להכריז עליו כבר הסגרה, בין אם מדובר בחומר שנאסף על ידי המדינה המבקשת את הסגרתו (חומר זר) ובין אם מדובר בחומר שנאסף על ידי מדינת ישראל (חומר מקומי). הטעם העיקרי לזכות העיון הוא כדי לאזן ולו במעט את פער הכוחות העצום בין המשיב למבקש, הנוטה בבירור לטובת המשיב ולאפשר למבקש לגלות בחומר החקירה ראיות העשויות לסייע לו בהגנתו, ובכך להבטיח את זכותו להליך הוגן.

11. עוד הוסיף ב"כ המבקש כי בבקשה צוין שהמבקש היה עצור מיום 28.11.16 ועד ליום 16.12.16 במסגרת חקירה שניהלה היחידה הארצית לחקירות כלכליות יאל"כ להב 433 ואף שהה במעצר בישראל מיום 1.3.17 עד ליום 10.3.17 במסגרת תיק פל"א 472162/2016 שנוהל על ידי יאח"ה (להב 433), במסגרתה נחקר באריכות, באופן מובהק ויתכן שבחוסר סמכות, חקירה שרובה עוסקת באירועים ובמעורבים המצוינים בכתב האישום שהוגש כנגד המבקש בארה"ב, לרבות שמותיהם של המעורבים, שיחות ומפגשים שהתקיימו לכאורה בין המבקש לבינם במדינות שונות (לרבות במדינות זרות), משכך, דומה כי גם ברשויות האכיפה במדינת ישראל נאסף חומר חקירה רלוונטי לכתב האישום שהוגש בארה"ב הנוגע במישרין לעתירה להסגרת המבקש ועשוי לשמש להגנתו מפני העתירה להסגרתו, זאת משום שיש לו קשר ורלוונטיות רבה לאירועים, למעורבים ולעבירות המפורטות בכתב האישום בארה"ב בגינו מתבקשת הסגרתו. לשיטתו, נוכח הרלוונטיות והזיקה בין החקירה שנוהלה על ידי יאח"ה בישראל למפורט בכתב האישום שהוגש כנגדו בארה"ב, יש כאמור לסווג חומר חקירה זה כחומר ה"נוגע לעתירה" שיש להעבירו לעיונו בכדי להתגונן כדבעי בפני בקשת ההסגרה.

12. על כן ב"כ המבקש ביקש מבית המשפט להורות למשיבה להעביר לידי המבקש את כל חומר החקירה שנאסף בידי רשויות האכיפה בארצות הברית הנוגע לעתירה להכריזו כבר- הסגרה, לרבות רשימת כל חומרי החקירה שנאספו בחקירה שהובילה לכתב האישום שהוגש נגד המבקש בארה"ב.

כמו כן, ביקש ב"כ המבקש מבית המשפט להורות למשיבה להעביר את כל חומרי החקירה שנאספו במסגרת תיק פל"א 472162/2016, לרבות רשימת כל חומרי החקירה שנאספו במסגרתו לב"כ המבקש ולחילופין, ב"כ המבקש ביקש להורות על הצגת כל חומרי החקירה שנאספו במסגרת תיק פל"א 472162/2016, לרבות רשימת כל חומרי החקירה שנאספו במסגרתו בפני בית המשפט הנכבד, ובית המשפט יקבע באם חקירה זו נוגעת וקשורה לעתירה להסגרת המבקש ולכתב האישום שהוגש נגדו בארה"ב אם לאו, ואם תשובתו תהיה חיובית, יקבע מהו היקף חומר הראיות הנוגע לעתירה שיש להעבירו לידי המבקש.

13. ב"כ המשיב התנגד לבקשה להמצאת חומרי חקירה נוספים, מרשויות ארה"ב, מעבר לאלו שכבר הועברו אל המבקש וטען שהמבקש אינו זכאי לקבלם בהתאם להוראות הדין, לרבות חוק ההסגרה, תקנות ההסגרה והפסיקה הרלוונטית. בהתאם לתקנה 8 לתקנות ההסגרה, המשיב העביר למבקש את כל חומר הראיות הקיים בתיק הנוגע לעתירה, ואין ברשותו חומר ראיות נוסף. לדידו ב"כ המבקש התעלם מהמשך התקנה ממנה עולה "ומצוי ביד העותר". על פי ההלכה הפסוקה, המדינה אינה חייבת להציג את כל המסמכים שנאספו על ידי המדינה המבקשת לצורך הליך ההסגרה. מדינה המבקשת הסגרה נדרשת להציג אותם מסמכים אשר ישקפו נאמנה את תשתית הראיות הקיימת (המשיב תמך את טענותיו בבש"פ 1996/15). אין באפשרות הרשויות הישראליות, ובכלל זה בית

המשפט, לחייב את המדינה המבקשת להציג חומר ראיות נוסף המצוי בידה, ולכל היותר אפשר לקבוע כי המבוקש אינו בר הסגרה. כמו כן, ההלכה הפסוקה היא שתכליתו של הליך ההסגרה אינה לקבוע את אשמתו או חפותו של המבוקש, אלא לבחון אם קיימת הצדקה לברר את החשדות נגדו בבית משפט מוסמך במדינה המבקשת את הסגרתו. מתכלית זו, היינו היכולת להתגונן בפני בקשת ההסגרה ותו לא, נגזר היקף זכות העיון בחומר הראיות.

14. אשר לחומר החקירה הישראלי אותו מבקש ב"כ המבקש, מסרה היחידה החוקרת לב"כ המשיב כי אין מטרתה של החקירה הישראלית חקירת המעשים המיוחסים למשיב בארה"ב. עם זאת, ככל שבתיק החקירה קיים חומר קשור לבקשת ההסגרה תועבר רשימת חומרי חקירה לידי אן ורק עם סיום החקירה הישראלית, ועל המבקש יהיה להראות כי חומר המופיע ברשימה, מסייע לו בהגנתו בהליך ההסגרה, כפי שנקבע בבש"פ מאיו לעיל.

15. בדיון שנערך ביום 20.4.17, ב"כ המבקש שב על הטענות שהעלה בבקשתו, והוסיף כי בית המשפט יסרב לבקשת ההסגרה כאשר ייחשף לחלק מחומרי החקירה ולא רק לתצהיר הסתמי של נציג ה-FBI. לדידו, המעצר של המבקש בתיק ההסגרה והחקירה המבוצעת במסגרת יאח"ה קשורה קשר חד משמעי לתיק האמריקאי- העדויות של שותף 14 מר איתמר סגל (להלן **שותף 14**) שהוצגו למבקש במסגרת החקירה ביאח"ה, נגבו במסגרת החקירה האמריקאית ותוצאת החקירה היא בקשת ההסגרה וזאת הסיבה לבקשתו לחומר החקירה. ב"כ המבקש ציין כי המקור היחיד בחומר החקירה עליו מתבסס המשיב כאמור (התצהיר) מדבר בתחילה על דברים שאינם קשורים לב"כ המבקש. כן ציין כי ארצות הברית לא הזכרה בשום הקשר והמבקש ביקש כי הפעולות הנדונות בכתב האישום כאמור יבוצעו בישראל ושותפיו התנגדו וביקשו שהפעולות הנדונות יהיו באירופה. כך שבסופו של יום המבקש היה עם השותפים רק בבולגריה ובישראל ולאחר מכן עזב את החבורה. לדידו, מלבד הכתוב בסוף התצהיר שהקשר בין המבקש לארה"ב היה באמצעות תשתית האינטרנט האמריקאית, אין למבקש שום זיקה לארה"ב ולכן אין להסגיר את המבקש למדינה בה העבירות כלל לא בוצעו. ב"כ המבקש הדגיש כי אין ראיה ואף לא ראשית ראיה לכך שלמבקש יש זיקה לארה"ב ולימד אחרים לבצע הפעולות הנדונות בכתב האישום ואף ישנן ראיות המלמדות את היפוכם של דברים לפיהן המבקש מסר כי לא יעשה דבר נגד ארה"ב. מעבר לכך, ב"כ המבקש טען שבארה"ב קיימת חזקה נגד יישום חוקי ארה"ב מחוץ לגבולות המדינה, חוץ ממקרים בודדים והפנה לפסיקה התומכת בטענה זו. אשר לעבירת קשירת קשר לביצוע הונאות מקוונות אין הוראה מפורשת של הקונגרס לכך ולפיכך חוק זה לא יכול להיאכף במדינת שטח חוץ. לא הוכח בצורה חד משמעית בראיות שנעשו עבירות על חברות אמריקאיות בתוך ארה"ב, על כספים של חברות אמריקאיות ולא הוכח גם שהמבקש ביצע את העבירות נשוא כתב האישום זה. אין טענה כי המבקש היה בארה"ב, התקשר עם מישהו מארה"ב, פעל בתוך ארה"ב, קיבל כסף בארה"ב או ביצע פעילות שלו או של חברה בתוך ארה"ב או כלפיה. אף אם הקושרים ביצעו לכאורה, אם בכלל, פעולות בארה"ב אחרי שנפרדו ממנו או בזמן שהיו עמו, זה לא מספיק בכדי להורות על הסגרת המבקש ולהעמידו לדין. לפיכך, טענת המשיב לא להעביר לב"כ המבקש חומר נוסף מהמשטרה הכולל את עדויותיו של מר סגל, הקלטות השיחות של מר סגל עם המבקש מלבד התצהיר כאמור, אינם מתאימים למקרה זה. אשר על כן, ב"כ המבקש ביקש את החומר הנוגע למר סגל כאמור, את החומר שנאסף בארץ ואת החומר הרלוונטי שיוכיח שהמבקש לימד את הפעולות נשוא כתב האישום בזיקה לארה"ב.

16. לטענת ב"כ המשיב התצהיר שהוגש במסגרת האמנה עם ארה"ב תקף ומספק נוכח הנחת המוצא בהליכי הסגרה שיש צורך בהצגת חומר ראיות שמשקף נאמנה את התשתית הראייתית הקיימת נגד המבקש. למעלה מן הצורך,

עדיין מתנהלת חקירה ישראלית וייקח זמן עד שהמשיב יעיין בחומר ויעבירו על מנת שהחקירה לא תפגע. כן מסר שככל שמדובר בחומר ישראלי שנחקר ונתפס על ידי משטרת ישראל, הוא יעבירו. כן ככל שטענת ב"כ המבקש נכונה ביחס לחקירה המוקלטת, יעביר את החקירה גופה כולל ההקלטה כך שהדבר לא יפגע בחקירה.

17. בישיבת יום 20.4.17 הורתי כי עד ליום 4.5.2017 יודיעו הצדדים אם עלה בידיהם להגיע להסכמות בנוגע לעתירה לגילוי חומר חקירה. בהמשך להחלטתי זו, ב"כ המשיב הודיע כי אין מקום להעביר לידי המבקש את החומרים המבוקשים ביחס לחקירת המבקש בישראל משום שהיא אינה קשורה לפרשה שבגינה מתבקשת הסגרת המבקש לארה"ב, אולם הועברו לידי המבקש מקצת חומרי החקירה המבוקשים על ידו הכוללים: הודעות שני העדים ששיתפו פעולה עם רשויות החקירה האמריקאיות והקלטות שיחותיהם עם המבקש, הודעותיו של המבקש במסגרת חקירתו ביאל"כ וזאת משום שחומרים אלו נמסרו כחומר חקירה בהליכים משפטיים אחרים.

18. ב"כ המבקש בתגובתו ביום 30.5.16 הבהיר כי לשיטתו, נוכח הקשר הבל יפרד בין חקירותיו בישראל ובין הפרשה בגינה מתבקשת הסגרתו לארה"ב, לרבות ובמיוחד חקירתו ביאח"ה, שהתנהלה בסמוך לפני מעצרו בגין בקשת ההסגרה לארה"ב, אין די בהעברת חומרים אלו בלבד לרשותו ועל מנת שיהא בידו להתגונן כראוי בפני בקשת הסגרתו לארה"ב ולהוכיח את היעדר הקשר בין המבקש לבין הנטען כלפיו בכתב האישום שהוגש כנגדו בארה"ב, יש לאפשר לו לעיין בחומרי חקירה נוספים כדלהלן: כל חומרי החקירה שנאספו בידי רשויות האכיפה בארצות הברית הנוגעים לעתירה להסגרת המבקש לארה"ב, לרבות רשימת כל חומרי החקירה שנאספו בחקירה שהובילה לכתב האישום שהוגש כנגד המבקש בארה"ב, כל הודעותיו של שותף 14 שנגבו על ידי רשויות האכיפה האמריקאיות לרבות תיעוד קולי או חזותי של מפגש שהתקיים בין המבקש לשותף 14 במלון שרתון בישראל, שלפי הנטען, במסגרתו המשיב לימד אחרים את תוכנית הפעולה בבסיס שיטת ההונאה המתוארת בכתב האישום שהוגש נגדו בארצות הברית (יש לציין כי הקלטה זו הושמעה בפני המבקש במהלך חקירתו ביאח"ה) ולרבות תיעוד קולי של השיחות שניהל שותף 14 בעודו בארה"ב עם המבקש, בו השותף מנסה לשכנע את המבקש להגיע לארה"ב על מנת לחבור אליו לביצוע הונאות כנגד חברות שונות (לציין כי הקלטה זו הושמעה בפני המבקש במהלך חקירתו ביאח"ה). כן ביקש לעיין בכל הודעותיו של שותף 10 (לפי כתב האישום שהוגש בארה"ב) שנגבו על ידי רשויות האכיפה האמריקאיות, לרבות תיעוד קולי או חזותי של חקירותיו וכן ביקש לעיין בכל חומרי החקירה שנאספו בפל"א 472162/2016 (נחקר על ידי יאח"ה) הנוגעים לעתירה להסגרת המבקש לארה"ב, ובמיוחד כל הודעותיו של המבקש, לרבות תיעוד קולי או חזותי. לדידו, החומר המבוקש כאמור טומן בחובו חלקים ברורים השוללים את הקשר בינו לבין הנטען כלפיו בכתב האישום כנגדו בארה"ב. לפיכך, לקבלת חומרים אלו חשיבות רבה ביותר עבור המבקש על מנת שיהיה בידו להתגונן כראוי בפני בקשת הסגרתו לארה"ב.

19. לשיטת ב"כ המבקש, חומרי החקירה שנאספו בחקירת המבקש שנערכה בישראל על ידי יאח"ה שבמסגרתה נחקר המבקש באריכות ורובה עסקה באירועים ובמעורבים המצוינים בכתב האישום שהוגש כנגד המבקש בארה"ב, לרבות שמותיהם של המעורבים, שיחות ומפגשים שהתקיימו לכאורה בין המבקש לבינם במדינות שונות ועוד נוגעים לעתירה להסגירו באופן מובהק ועשויים לשמשו בכדי להתגונן בפני העתירה להסגרתו לנוכח הקשר ההדוק והרלוונטיות הרבה לאירועים, למעורבים ולעבירות המפורטות בכתב האישום בארה"ב, בגינו מתבקשת הסגרתו. יש לסווג את חומר החקירה שנוהל על ידי יאח"ה כחומר "הנוגע לעתירה" שיש להעבירו לעיונו של המבקש בכדי להתגונן כדבעי בפני בקשת ההסגרה שכן במסגרת חקירה זו, כאמור, נשאל המבקש שאלות רבות אודות אירועים נקודתיים,

מעורבים, שיחות ומפגשים המפורטים בכתב האישום שהוגש בארה"ב, והכל לפרטי פרטים. לפיכך, המבקש ביקש מבית המשפט להורות למשיבה להעביר לידי המבקש את כל חומרי החקירה המפורטים כאמור. לחילופין ביקש מבית המשפט להורות למשיבה להציג בפניו את כל חומרי החקירה כאמור, ויקבע באם חומרים אלו נוגעים וקשורים לעתירה להסגרת המבקש ולכתב האישום שהוגש כנגדו בארה"ב אם לאו ובמידה והתשובה תהיה חיובית, יקבע מהו היקף חומר הראיות הנוגע לעתירה אשר יש להעבירו לעיון המבקש.

20. ביום 4.6.17 ב"כ המשיב השיב לבקשת המבקש להמצאת חומרי חקירה מרשויות ארה"ב. ב"כ המשיב התנגד לבקשה והפנה לתגובתו מיום 4.4.17, שהתייחסה בפירוט רב לבקשה וזה מטעם המבקש. מעבר לכך, ב"כ המשיב ציין שביום 20.4.17 התקיים דיון בבקשת המבקש וזהו לזו שהגיש בעבר והוא קיבל לידי לפנים משורת הדין חומרי חקירה שנמצאו ברשות רשויות החקירה הישראליות, זאת על אף עמדתו לפיה אין בחומרים אלו ובחקירות הישראליות של המבקש קשר למעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום בארה"ב. ב"כ המשיב טען כי בקשת המבקש מנוגדת לדיון, באשר משמעותה היא ניהול הליך ההסגרה כאילו היה הליך בירור האשמה לגופה ואין מטרת הגילוי לאפשר למבוקש לארגן את פרשת הגנתו לגוף האישומים נגדו, ההגנה היא סוגיה נפרדת שמקומה בשלב הדיון באישומים גופם ואין היא רלוואנטית לדיון בעתירה להכריז על מבוקש כבר הסגרה, והפנה לפסיקה לתמיכה בטענה זו. עוד הפנה ב"כ המשיב להלכת בית המשפט העליון בע"פ 2888/16 פלוני נ' היועמ"ש בו נקבע כי למבקש בהליך הסגרה אין הכרח בצירוף מלוא חומר הראיות המצויות בידי המדינה המבקשת, וכי די בהצגתו של חומר ראיות המשקף נאמנה את התשתית הראייתית הקיימת נגד המבוקש. השאלה האם מתקיימים התנאים להסגרת אדם, נבחנת על סמך הראיות שאותן בחרה המדינה המבקשת להגיש בפועל במסגרת בקשת ההסגרה ועל כן בתי המשפט נמנעים מלצוות על מדינות זרות להוסיף ראיות שאולי מצויות בידיהן.

21. ביום 12.6.17 ב"כ המבקש השיב לתגובת המשיב כאמור. לטענתו, בחקירת יאח"ה ישנן ראיות המעידות כי בקשת ההסגרה אינה מקימה אף לא אחיזה לאישום, שכן, יש בהן כדי ללמד כי המבקש אינו קשור כלל ללימוד השיטה בבסיס ההונאות שבוצעו, לכאורה, וקל וחומר שאינו קשור ללימוד השיטה להונות חברות שונות באמצעות שימוש בשמות מתחם אמריקאים, המהווים נדבך מרכזי וחשוב בשיטה, על פי הנתען בתצהיר ה-FBI, שמטרתם לבנות ולחזק אמון בקרב קורבנות העבירה ולהאמין כי הפניות שנעשו לעובדים זוטרים בחברות השונות שהונו, לכאורה הן פניות לגיטמיות מצד בכירים במקום עבודתם. בניגוד לעמדת המשיב, ב"כ המבקש סבור כי החקירה שבוצעה על ידי יאח"ה קשורה במישרין למעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום שהוגש נגדו בארה"ב, שכן, המבקש נחקר ביאח"ה ארוכות בגין הונאות שביצע לכאורה, תוך שהושמעו לו הקלטות ובהן שיחות שלו עם אחרים המהווים עדים בכתב האישום האמריקאי. לטענתו, המבקש נחקר ביאח"ה חקירה קונקרטי וישירה שקשורה באופן ישיר למעשים המיוחסים לו בכתב האישום בארה"ב, תוך התייחסות ספציפית לשמותיהם של המעורבים בכתב האישום האמריקאי, שיחות ומפגשים שהתקיימו לכאורה בין המבקש לבינם במדינות שונות (לרבות במדינות זרות) ועוד והכל לפרטי פרטים. בין היתר ציין את חקירת המבקש בעניין הקלטה שנעשתה באחד ממלונות שרתון בישראל, במסגרתה המבקש לימד לכאורה אחרים את תוכנית הפעולה בבסיס שיטת ההונאה המתוארת בכתב האישום שהוגש בארה"ב וציין שהקלטה זו הושמעה באזני המבקש במהלך חקירתו ביאח"ה. המבקש סבר כי בהיעדר קבלת הודעותיו מחקירתו ביאח"ה כמו גם חומרי חקירה נוספים, המפורטים בבקשתו לקבלת חומרי חקירה שהוגשה ביום 29.5.17, יכולתו של המבקש להתגונן מפני בקשת ההסגרה נפגעת באורח קשה מפני שנפגעת יכולתו להציג בפני בית המשפט ראיות השוללות קיומה של אחיזה כלשהי לאישומים נגדו בארה"ב. כך גם כאמור באשר לחומר שנאסף על

ידי ארה"ב, בהינתן החומר הדל עליו נשענת בקשת ההסגרה, אי העברת ראיות נוספות שנאספו על ידי ארה"ב לידי המבקש פוגעת בצורה קשה ביכולת המבקש להפריך ולשלול את האמור בתצהיר סוכן ה-FBI ובתצהיר התובע, שצורפו לבקשת ההסגרה. לפיכך, לקבלת חומרים אלו חשיבות רבה ביותר עבור המבקש על מנת שיהא בידו להתגונן כראוי בפני בקשת הסגרתו לארה"ב, ולהציג לבית המשפט הנכבד ראיות המוכיחות כי בקשת ההסגרה אינה מקימה אף לא אחיזה לאישום. כמו כן, ב"כ המבקש טען כי אין בבקשתו לקבלת חומרי חקירה כדי לגרור את הדיון בבקשת הסגרתו לארה"ב להליך בירור האשמה לגופה. בקשת המבקש לקבלת חומרים היא לצורך הצבעה על ראיות ברורות ומובהקות שיש בהן כדי לשלול קיומה של אחיזה לאישום. לפיכך, שב ב"כ המבקש על בקשותיו כאמור להעברת כל חומרי החקירה המפורטים בבקשתו ממאי 2017.

22. בדיון שהתקיים לפניי ביום 11.7.17 ב"כ המבקש שב על טענותיו שהועלו על הכתב והוסיף כי בדיון בבקשת ההסגרה שהוגשה על ידי ארה"ב ייבחנו שתי שאלות מרכזיות: האחת, האם ראיות המבססות אחיזה לאישום ומלמדות על כך שהמבקש ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. השאלה השנייה היא האם בכלל ניתן להעמיד את המבקש לדיון בארה"ב משום שאין חברות אמריקאיות שנפגעו והעבירות לא בוצעו כנגד אזרחי ארה"ב ובעצם כל הזיקה לארה"ב היא כי האמריקאים טוענים שהמבקש לימד אנשים את ביצוע הפעולות האמורות בכתב האישום דרך המערכת האמריקאית.

23. טענה נוספת שהעלה ב"כ המבקש היא שהתקיים במקרה הנדון "סיכון כפול" כך שהוגש נגד המבקש כתב אישום בארה"ב ומשטרת ישראל ביצעה חקירה ישירה על החומרים האמריקאים ולא זו בלבד, אלא שהחומרים שנחקרו בארץ הועברו לידי המדינה המבקשת ועל מנת לבסס טענה זו נדרשים לו חומרי החקירה.

24. עוד הדגיש שמחומר החקירה שהועבר לעיונו לא עולה כי למבקש יש זיקה לאישום מלבד אמירות כלליות של שותף 14. כמו כן, מחומר החקירה בתיק הישראלי עולים אמירות מפורשות של השותפים השוללות את העובדה שהמבקש לימד אותם את השיטה לביצוע הונאות וכן אמירות של החוקרים מיאח"ה, שהם מבצעים פעולות חקירה רק בכדי להביא חומר לידי המדינה המבקשת. על כן, פירט שוב את כל החומרים הדרושים לו לעיון בחומר חקירה שביקש בבקשתו מיום 29.5.17 על מנת לקיים הליך הוגן.

25. ב"כ המשיב בדיון שב על האמור בתגובתו וביקש להוסיף שהחומר הישראלי לא רלוונטי לכתב האישום האמריקאי. על בסיס החומר הישראלי הוגשו כתבי אישום שונים והחקירות שונות. מדובר במעשים ובתאריכים שונים. הדרישה הראייתית בהליכי הסגרה בישראל היא רחבה מאוד ביחס למדינות אחרות ואין להרחיבה עוד. האמנה בין ישראל לארה"ב והפרוטוקול המתקן קובע כי הדרישה יכולה להתבצע באמצעות תצהירי תובע. תצהיר סוכן האף בי איי אינו תצהיר בעלמא, מדובר בתצהיר המתייחס לחומר הראיות הקיים בארה"ב ולכן הוא מספק את הדרישה בישראל. הפעלת מר איתמר סגל שהוא עד מדינה נגד המבקש נעשתה בשנת 2015 לאחר ביצוע המעשים המיוחסים לו בשנת 2014 ולא ייתכן שיועברו חומרים מחקירה ישראלית נפרדת למבקש כשהחקירה עדיין מתקיימת ויש נאשמים פוטנציאלים אחרים שלא יקבלו חומר חקירה זאת משום שהם אינם מוסגרים לארה"ב. על כן, כל מה שנותר לבית המשפט לבחון הוא האם בחומר שהוגש- התצהיר שקביל ומבוסס על החומר בארה"ב יש כדי לענות על דרישת החוק והפסיקה בישראל, והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

26. ב"כ המבקש בתגובה ביקש שלא לסמוך על תצהיר סוכן האף בי איי ולומר כי אלה הן הראיות, אלה יש לקבל חומרים נוספים על מנת שניתן יהיה ליתן החלטה בתיק.

דין והכרעה

27. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את טענות ב"כ הצדדים בדיון, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל בחלקה.

28. כידוע, תקנה 8 מקנה למבקש זכות לקבל לידי את חומר הראיות שבכתב הנוגע לעתירה ומצוי בידי העותר: **"הוגשה עתירה - רשאי המבוקש או סנגורו לעיין בכל זמן סביר בכל חומר ראיות שבכתב הנוגע לעתירה ומצוי בידי העותר ..."**

29. סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע את זכותו של נאשם לעיין בחומר החקירה שנאסף או נרשם בעניינו. על התכלית שבגילוי חומר הראיות עמד בית משפט העליון בבש"פ 501/09 **היועץ המשפטי לממשלה נ' מאיו**, פס' 5 לפסק דינו של השופט לוי ([פורסם בנבו], 10.5.2009):

"בחשיבותה של זכות העיין בחומר החקירה לא ניתן להפריז. במידע שאספו רשויות החקירה אפשר וטמון המפתח לזיכוי של נאשם מן המיוחס לו. חומר הראיות שגובש הוא נדבך ואין שני לו בהגנתו של העומד לדין. העיין מגשר, ולו במעט, על פער הכוחות הניכר בין המדינה לבין מושא הפעלתו של כוח האכיפה שבידיה".

30. הליך גילוי ראיות במסגרת עתירה להסגרה, מוסדר כאמור בתקנות ההסגרה, ולא בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**). באשר ליחס בין שתי ההוראות הללו, נקבע לא אחת, כי **"בהליך הסגרה פרשנות המושג 'חומר ראיות הנוגע לעתירה' מצומצם מן הפרשנות של המושג המקביל 'חומר חקירה' בחוק סדר הדין הפלילי"** (ר' בש"פ 4264/10 **היועץ המשפטי לממשלה נ' נובק**, ניתן ביום 24.6.10, בפסקה 12).

מכאן שזכות העיין במסגרת הליך ההסגרה אינה מטילה כל חובה על המדינה המבקשת את הסגרת המבקש לצרף לבקשת ההסגרה את מלוא חומר הראיות שנאסף על ידה, מאחר שמלוא החומר רלוונטי, לכל היותר, במסגרת ההליך הראשי שיתנהל בתחומה בעניין האישומים נגד המשיב לגופם, ויפים לענייננו דברי בית המשפט שהוזכרו בעניין **מאיו** (פיסקה 12), אליו הפנה ב"כ המשיב: **"אין מטרת הגילוי לאפשר למבוקש לארגן את פרשת הגנתו לגוף האישומים נגדו. זו האחרונה היא סוגיה נפרדת, שמקומה יכרנה בשלב הדין באישומים גופם, ואין היא רלוונטית לדין בעתירה להכריז על מבוקש כבר הסגרה"**.

31. ההליך במדינת ישראל מתנהל בבקשת ההסגרה בלבד, ולשם כך אין לדרוש מן המדינה המגישה את בקשת ההסגרה מעבר להצגה בפני בית המשפט הדין בבקשה ראיות המשקפות נאמנה את התשתית הראייתית הקיימת נגד המבוקש: "הדרישה לצירוף מכלול חומר הראיות הרלוואנטי, שיש ליישמה על-פי אמת-המידה המוגברת של הוגנות הנדרשת מן המדינה, איננה מיועדת לחייב את המדינה להציג, כעניין טכני, את כל המסמכים שנאספו על-ידי המדינה-המבקשת לקראת משפטו של המבוקש, כתנאי לכך שניתן יהיה להכריז שהמבוקש הוא בר-הסגרה. אלא, דרישה זו עניינה בהצגת אותם מסמכים שישקפו נאמנה את תמונת התשתית הראייתית הקיימת כנגד המבוקש, ללא מניפולציות אסורות, שיש בהן כדי לעוות תשתית זו" (ראו, לעניין זה, ע"פ 7840/01 אקווה נ' היועץ המשפטי לממשלה, (מאגרים משפטיים), [פורסם בנבו], 17.7.02), והשאלה האם מתקיימים התנאים להסגרתו של אדם, נבחנת אך ורק על סמך הראיות שבחרה המדינה המבקשת להגיש בפועל במסגרת בקשת ההסגרה. לפיכך, נמנעים בתי המשפט מלצוות על מדינות זרות להוסיף ראיות שאולי מצויות בידיהן, לעניין זה ראו, ע"פ 6717/09 אוזיפה נ' היועץ המשפטי לממשלה (מאגרים משפטיים), [פורסם בנבו], 6.12.10), פסקה 10, שם נקבע:

"אין מקום בגדרי הדיון בבקשת ההסגרה להורות ליועץ המשפטי לממשלה לפנות למדינה המבקשת בבקשה לצירוף ראיות נוספות בבקשת ההסגרה. לכל היותר, רשאי בית המשפט הדין בבקשת ההסגרה להגיע לכלל מסקנה, כי אין בתשתית הראייתית שהונחה לפתחו כדי להצדיק את הסגרתו של המבוקש".

32. על הגדרת המונח "חומר חקירה" שב לאחרונה כבוד השופט מזוז בבית המשפט העליון בבש"פ 2888/16 וקבע: "על כגון דא נאמר, כמצוין לעיל, כי אין להרחיב את גדרו של "חומר חקירה" על חומרים שהרלבנטיות שלהם להגנת הנאשם היא ערטילאית, רחוקה, שולית או ספקולטיבית, ואין לכלול בגדרו של מונח זה "ראיות שחשיבותן ונגיעתן לאישום הפלילי היא שולית ורחוקה מדי" (בש"פ 7990/14 מקונן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2014); בש"פ 600/15 הירשמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.2.2015); בש"פ 7421/13 קניאס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.11.2013)), כך כאשר מדובר בזכות רחבה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, ומקל וחומר לעניינינו, שאין הרחיב את הגדרת "חומר חקירה".

33. אשר על כן, מסקנתי היא כי יש לדחות את בקשת ב"כ המשיב לדרוש מהמדינה המבקשת, מסמכים ומידע שלא צורפו לעתירה, גם אם זקוק המבקש לחומר האמור לשם הכנת הגנתו לגופם של האישומים נגדו.

34. יודגש, כי ככל שאין בראיות "אחיזה לאישום", הרי שהתוצאה האופרטיבית תהיה אי הכרזה על המבקש כבר הסגרה, אולם, כפי שצוין לעיל, אין בכך כדי לחייב את המשיב להמציא מסמכים אשר אינם מצויים ברשותו. יוער כי המשיב המציא לידי המבקש, לפני משורת הדין, ראיות שהיו ברשותו, ולא נמסרו לו על ידי המדינה המבקשת במסגרת הליך ההסגרה, וזאת לאחר שחומרים אלה נמסרו במסגרת הליך משפטי אחר שמתנהל בישראל.

35. אשר לבקשת המבקש בהקשר לחומרי החקירה שנאספו במסגרת תיק פל"א 472162/2016 הישראלי, אני סבורה שיש לדחותה. כידוע, הוראות הדין בסוגיית זכות העיון בחומר החקירה קבועות בסעיפים 74-81 לחוק סדר הדין הפלילי, לפיהן זכות זו קמה עם הגשת כתב האישום, כאשר קודם לכן- בשלב החקירה- חומר זה אינו עומד

לעיון החשוד. הטעם הבסיסי לאי העמדת חומר חקירה בשלב החקירה לעיונו של החשוד הוא בחשש לכך שעיון בחומר יסכל את הליך החקירה. עם זאת, יוצא דופן הוא עיון בחומר חקירה לצורכי הליך שימוע לפני הגשת כתב אישום, אולם במסגרת הזמן בו חל הליך שימוע, שלב החקירה הסתיים. נראה לי כי לשם קיום זכותו של המבקש על פי תקנה 8, ומנגד מבלי לפגוע בחקירה תומצא לו רשימת חומרי החקירה, שניתן לגלותם מבלי לפגוע בחקירה, וזאת על מנת שיוכל לעמוד על מהותם, טיבם והיקפם.

36. מעבר לכך, הועברו למבקש חלק מהחומרים שביקש לפנים משורת הדין, ולטענת ב"כ המשיב חומרי החקירה במסגרת תיק הפל"א 472162/2016 לא רלוונטיים לכתב האישום שהוגש נגד המבקש בארה"ב. על בסיס החומר הישראלי הוגשו כתבי אישום שונים ומתקיימות חקירות שונות. מדובר במעשים ובתאריכים שונים. פועל יוצא מכך, טענת ב"כ המבקש לסיכון כפול מוקדמת ותוכל לעלות ככל שיוגש בעתיד כתב אישום כנגד המבקש בישראל.

37. לאור כל האמור לעיל, דין בקשת המבקש להידחות, מלבד האמור בסעיף 35 להחלטתי זו.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשע"ז, 13 יולי 2017, בהיעדר ב"כ הצדדים והמערער.